

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej dnia 19 stycznia 2015 roku przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. n. med. Andrzeja Koniecznego w dziedzinie nauk medycznych, w dyscyplinie medycyna

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej odbyło się dnia 30 czerwca 2015 roku o godzinie 12.00 we Wrocławiu w Dziekanacie Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu przy ul. Mikulicza-Radeckiego 5 w następującym składzie:

1. Prof. dr hab. Michał Myśliwiec – Przewodniczący Komisji, uczestniczył w posiedzeniu Komisji w trybie „wideo konferencyjnym”
2. Prof. dr hab. Katarzyna Kiliś-Pstrusińska – Sekretarz Komisji
3. Prof. dr hab. Zofia Niemir - Recenzent Komisji, uczestniczyła w posiedzeniu Komisji w trybie „wideo konferencyjnym”
4. Prof. dr hab. Jan Dulawa - Recenzent Komisji, uczestniczył w posiedzeniu Komisji w trybie „wideo konferencyjnym”
5. Prof. dr hab. Leszek Pączek – Recenzent Komisji, uczestniczył w posiedzeniu Komisji w trybie „wideo konferencyjnym”
6. Prof. dr hab. Maria Boratyńska - Członek Komisji, uczestniczyła w posiedzeniu Komisji
7. Dr hab. Jacek Imiela - Członek Komisji, uczestniczył w posiedzeniu Komisji w trybie „wideo konferencyjnym”.

Przewodniczący Komisji Prof. dr hab. Michał Myśliwiec powitał członków Komisji.

Podstawą ubiegania się dr n.med. Andrzeja Koniecznego o stopień naukowy doktora habilitowanego jest osiągnięcie naukowe - rozprawa habilitacyjna (monografia) pt. „Mechanizmy progresji przewlekłej choroby nerek” opublikowana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wrocław 2014. ISBN 978-83-7055-439-2, s. 129.

Na dorobek naukowy Habilitanta składają się następujące pozycje:

1. 12 oryginalnych pełnotekstowych prac naukowych (7 z IF=28,963, pkt. MNiSW-177; 5 bez IF, pkt. MNiSW-27)
2. 2 prace kazuistyczne (pkt. MNiSW - 10)
3. 4 prace poglądowe (w tym 2 z IF= 4,064, punkty MNiSW- 47; 2 bez IF, pkt. MNiSW - 10)
4. 1 publikacja pełnotekstowa w suplemencie czasopisma (pkt. MNiSW -1)
5. 24 streszczeń zjazdowych (22 streszczenia ze zjazdów międzynarodowych i 2 streszczenia ze zjazdów krajowych).

Łączny współczynnik oddziaływania opublikowanych pełnotekstowych prac wynosi 33,027 (9 prac), liczba punktów MNiSW: 271; liczba cytowań: 167 (*Baza Web of Science Core Collection stan na dzień 9.09.2014 r.*), h-index: 6.

Przewodniczący Komisji prof. dr hab. M. Myśliwiec poinformował, że spośród trzech recenzji jedna, autorstwa prof. dr hab. Zofii Niemir, jest negatywna.

Przewodniczący Komisji poprosił Panią Recenzent o przedstawienie zarzutów odnośnie do dorobku i osiągnięcia naukowego Habilitanta.

Prof. dr hab. Zofia Niemir stwierdza: „Dr n. med. Andrzej Konieczny posiada liczny dorobek naukowy, ale trudno Habilitanta nazwać autorem wiodącym. Wśród prac oryginalnych posiadających IF są 2 prace z jego drugim autorstwem, 2 - z trzecim, 2 - z szóstym i jedna praca z ósmym autorstwem. W trzech pracach oryginalnych, opublikowanych w recenzowanych czasopismach polskich, Habilitant jest piątym, szóstym i siódmym autorem. W monografii pt. „Mechanizmy progresji przewlekłej choroby nerek” rozdział drugi obejmuje 5 podrozdziałów, w tym cztery, które stanowią przeważającą część pracy i są wynikiem udziału Habilitanta w pracach zespołu badawczego kierowanego przez prof. Jürgena Floege i prof. Tammo Ostendorfa w Klinice Nefrologii i Nadciśnienia Tętniczego, Schorzeń Reumatycznych i Immunologicznych Uniwersyteckiej Wyższej Nadreńsko-Westfalskiej Szkoły Technicznej w Aachen w Niemczech”. Prof. Z. Niemir podkreśliła, że wyniki prac zespołu zostały wcześniej opublikowane w renomowanych czasopismach. Dalej prof. Z. Niemir stwierdza: „Zastanawiającym jest, że przedstawiając wyniki badań opublikowane z Jego udziałem, Habilitant nie zacytował tych prac w monografii. Wyniki samodzielnej pracy Habilitanta przedstawia rozdział trzeci monografii pt.: „Znaczenie analizy osadu moczu w ocenie progresji niewydolności nerek”. Część badawcza poprzedzona jest

bardzo dobrym wstępem omawiającym rolę podocytów w progresji kłębuszkowych chorób nerek”. Prof. Z. Niemir zwróciła jednak uwagę na brak szczegółowych danych demograficznych i klinicznych chorych, brak grupy kontrolnej oraz brak zgodności danych, co do osób, które osiągnęły remisję i podwojenie stężenia kreatyniny w surowicy. Recenzent stwierdza: „W związku z powyższym mam duże wątpliwości, co do rzetelności zgromadzenia materiału i wykonania samej pracy. Brak jest też wyników podwójnych barwień, o których Habilitant informuje w dyskusji. Wnioski końcowe są bardziej sugestią niż wnioskami”.

W podsumowaniu recenzji prof. Z. Niemir stwierdza: „Wobec powyższych faktów, moja opinia w kwestii uzyskania przez dr n. med. Andrzeja Koniecznego stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych jest negatywna”.

Następnie Przewodniczący Komisji poprosił pozostałych Recenzentów o odniesienie się do zarzutów prof. Z. Niemir.

Prof. dr hab. Leszek Pączek na wstępie podkreślił, że dr n.med. A. Konieczny pracuje w szpitalu wojewódzkim, co stawia go w gorszej sytuacji, niż gdyby pracował na uniwersytecie. Odbył wielomiesięczny staż w renomowanym ośrodku nefrologicznym w Niemczech. W opublikowanych pracach nie jest pierwszym autorem (są nimi niemieccy badacze), ale łączny współczynnik oddziaływania tych prac wynosi 33,027. Habilitant jest drugim i trzecim autorem. W monografii przedstawił wyniki pięciu eksperymentów badawczych, w tym trzech przeprowadzonych wcześniej w Niemczech. Prof. L. Pączek stwierdza: „Jest to dla mnie dziwne, że nie zaznaczył tego czytelnie w monografii, niemniej znajduje się to w innym miejscu, w spisie publikacji. Co do kolejnej części monografii, nie jest ona doskonała, ale niewiele jest prac na temat monitorowania przebiegu choroby nerek przy pomocy podocyturii. Zatem wyniki badań Habilitanta stanowią istotny, oryginalny wkład w rozumienie patogenezы FSGS”. Podsumowując, prof. L. Pączek stwierdził, że w jego ocenie wysoki współczynnik wpływu, efektywna praca w ośrodku niemieckim, dobre publikacje, nawet przy mogących mieć miejsce metodologicznych zastrzeżeniach do monografii, spełniają kryteria stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Kończąc prof. L. Pączek stwierdza: „Przedstawiony dorobek przekonuje mnie, że Habilitant umie robić badania naukowe, skutecznie pracował w Niemczech, gdyby nie umiał, nie „dostałby” tych publikacji naukowych, nie byłby drugim/trzecim autorem. Dodatkowo jeszcze przedłożył monografię. W jej trzecim rozdziale przedstawił wyniki badań, na które

pozyskał środki w ramach grantu międzynarodowego." W ocenie Recenzenta wyniki badań własnych dr n.med. A. Koniecznego w połączeniu z cyklem publikacji uzasadniają pozytywną ocenę jego osiągnięć naukowych.

Następnie Przewodniczący Komisji zapytał Recenzenta: „Czy przedstawione osiągnięcia naukowe można uznać za indywidualne osiągnięcie dr A. Koniecznego?”. Prof. L. Pączek odpowiedział twierdząco, dodając, że zna dobrze niemieckie zasady, gdzie nie jest łatwo być drugim współautorem, bo często pierwszym zostaje szef ośrodka.

Prof. dr hab. Jan Duława stwierdza: „Na temat dorobku i osiągnięcia naukowego Habilitanta miałem okazję wypowiedzieć się w recenzji i podtrzymuję zawarte w niej wnioski. Istnieje jednak potrzeba odniesienia się do wypowiedzi pozostałych Recenzentów, głównie Pani prof. Z. Niemirowskiej. Podobnie jak prof. L. Pączek uważam, że nie ma sporu, co do faktów, sprawą dyskusyjną jest natomiast ich interpretacja. Widzę trzy pola kontrowersji.

1. Dorobek. Kontrowersja ta dotyczy niedostatków w zakresie pierwszego autorstwa. Habilitant był jednak drugim autorem w trzech i trzecim w dwóch pracach, opublikowanych w topowych czasopismach nefrologicznych. Był drugi lub trzeci z kilkunastu. Nie jest łatwo „walczyć o swoje” w obcym środowisku, w którym każdy ma własne, określone, niestety często rozbieżne interesy. Dla mnie jest ważne, że Habilitant w każdej z tych prac miał istotny wkład w postaci współudziału w powstaniu koncepcji pracy, osobistego przeprowadzenia eksperymentu i w udziale w redakcji pracy.

2. Przechodzę do drugiej kontrowersji, czyli osiągnięcia naukowego. Nie ulega wątpliwości, że sposób przedstawienia tego osiągnięcia odbiega od tego, co uznajemy za typowe. Jest to opis tych eksperymentów, które autor wykonał osobiście w pracowni prof. Floege w Aachen. Jest dużym błędem redakcyjnym, że autor nie cytuje wcześniej opublikowanych prac ze swoim współautorstwem, ale można wykluczyć chęć celowego wprowadzenia w błąd, ponieważ przed opisem poszczególnych eksperymentów podaje, gdzie i w jakim zespole były wykonane.

3. Za trzecią kontrowersję można uznać trzeci rozdział przedstawionej monografii, który jest jej całkowicie oryginalną częścią. Też wołałbym, aby był on lepiej dopracowany. Ale nie można nie zauważyć:

- zastosowanej dość wysublimowanej techniki badawczej, którą autor opanował osobiście,
- wykazania korelacji między liczbą komórek prezentujących antygen makrofagowy lub proliferacyjny (CD68+ i Ki67+) w moczu chorych na FSGS i zaawansowaniem choroby oraz

niezaobserwowaniem takiej korelacji w stosunku do komórek z podokaliksyną (PDX+). Jest to całkowicie oryginalne i nietuzinkowe odkrycie Habilitanta.

Widzę ponadto dwie przesłanki przemawiające na korzyść Habilitanta w rozstrzygnięciu opisanych kontrowersji: 1/ Jego dorobek jest wyjątkowo zwarty i dotyczy mechanizmów progresji przewlekłej choroby nerek. 2/ Autor nie pochodzi z ośrodka uniwersyteckiego. To jest zawsze utrudnienie. Wyraźnie widać brak osoby, która mogłaby odpowiednio doradzić i pokierować.”

Na pytanie Przewodniczącego Komisji, czy pracę habilitacyjną dr n.med. A. Koniecznego można uznać za jego indywidualny wkład do rozwoju tej dziedziny nauki, prof. J. Duława odpowiada: „Nie mam w tym zakresie żadnych wątpliwości”.

Następnie Przewodniczący Komisji zapytał pozostałych członków Komisji o ich opinie.

Prof. dr hab. Maria Boratyńska zwróciła uwagę na cztery prace Habilitanta, będące efektem jego uczestnictwa w programach badawczych, kierowanych przez wybitnego uczonego prof. Jürgena Floege, dotyczących patomechanizmów włóknienia śródmiąższu nerek oraz próbach zahamowania tego zjawiska. Prof. M. Boratyńska stwierdza: ”Dla mnie prace Habilitanta to nie jest indywidualny, ale zbiorowy wkład w naukę, wkład bardzo istotny i ważny. Prace te Habilitant włączył do „osiągnięcia naukowego, czyli tzw. szczególnego dzieła” będącego podstawą habilitacji pt. „Mechanizmy progresji przewlekłej choroby nerek”. bez ich cytowania. Dwie z tych prac zostały umieszczone w spisie piśmiennictwa. Dr n.med. A. Konieczny wymienione publikacje o współczynniku wpływu 19,992 równocześnie umieścił w tzw. „wykazie innych niewehodzących w skład osiągnięcia naukowego” prac. Moje zastrzeżenia dotyczą przede wszystkim faktu, że prace nie zostały zacytowane w monografii. Oczywiście całkowity dorobek naukowy dr n. med. Andrzeja Koniecznego jest wysoki: 289 punktów MNiSW, IF -33,027, indeks H-6, wysoka liczba cytowań. Jest więc wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Pomimo wymienionych nierzetelności dotyczących podwójnego zaliczenia czterech najważniejszych prac w dorobku naukowym Habilitanta do "osiągnięcia naukowego", jak i do prac nie wchodzących w skład osiągnięcia naukowego", będę głosowała za nadaniem dr Andrzejowi Koniecznemu stopnia doktora habilitowanego”.

Prof. dr hab. Jacek Imiela stwierdza: „Według mnie dr n.med. A. Konieczny przedstawiając monografię „Mechanizmy progresji przewlekłej choroby nerek” jako

osiągnięcie naukowe, będące podstawą habilitacji, uzupełnił jakby to, że nie jest pierwszym autorem w znakomitych pracach. Uważam, że jest to człowiek o bardzo dobrym dorobku naukowym. Wysoki IF (33.027), publikacje w renomowanych czasopiśmieach i potwierdzenie przez pierwszych autorów istotnego udziału Habilitanta w ich powstaniu są rzeczami ważnymi. Osiągnięcia naukowe dr. n.med. A. Koniecznego są wystarczająco duże, aby zagłosować na „tak”, chociaż w postępowaniu habilitacyjnym pojawiły się wątpliwości”.

Prof. dr hab. Katarzyna Kiliś-Pstrusińska stwierdza: „Przedłożone przez dr. n.med. A. Koniecznego „osiągnięcie naukowe” nie jest typowe, raczej dziwne. Stanowi połączenie wyników wcześniej nieprzedstawianych własnych badań oraz kilku prac z jego współautorstwem, spójnych pod względem tematycznym, opublikowanych w renomowanych czasopiśmieach nefrologicznych. Niewątpliwie jednak osiągnięcie naukowe i dorobek naukowy Habilitanta są bardzo znaczące”.

W końcowej części posiedzenia wypowiedział się **prof. dr hab. Michał Myśliwiec – Przewodniczący Komisji**: „Musimy zadać sobie pytanie, czy osiągnięcie naukowe i dorobek naukowy Habilitanta stanowią jego indywidualny wkład w rozwój nauki. Osobiście uważam, że tak, chociaż nie jest to bardzo dobra habilitacja. Pomimo wielu zastrzeżeń, które podzielam, głównie Pani prof. Z. Niemir, uważam, że na korzyść Habilitanta przemawia kilkunastomiesięczna praca w renomowanym ośrodku zagranicznym, prowadzonym przez wybitnych badaczy, co zaowocowało wartościowymi doświadczeniami, ponadto fakt, że jest on głównym badaczem w projekcie finansowanym przez Unię Europejską. Pozwala to sądzić, że jego dalszy rozwój naukowy będzie przebiegał pomyślnie”.

Prof. Z. Niemir w nawiązaniu do wypowiedzi prof. M. Myśliwieca stwierdziła, że nadal ma duże wątpliwości, co do indywidualnego wkładu Kandydata, zwłaszcza w koncepcję pracy. W odpowiedzi Przewodniczący Komisji podkreślił, że są oświadczenia naukowców niemieckich, którzy potwierdzili istotny udział Habilitanta w przeprowadzonych pracach badawczych, w tym w ich koncepcji i projekcie.

Na zakończenie dyskusji Przewodniczący Komisji poprosił o przystąpienie do głosowania. W głosowaniu jawnym sześciu członków Komisji Habilitacyjnej zagłosowało „za”, jedna „przeciw” dopuszczeniu dr. n. med. Andrzeja Koniecznego do dalszych etapów

postępowania habilitacyjnego i nadaniu Jemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych, dyscyplinie medycyna.

W wyniku przeprowadzonego głosowania została podjęta uchwała wnioskująca do Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Poddyplomowego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. n. med. Andrzejowi Koniecznemu.

Członkowie Komisji:

1. Prof. dr hab.n.med. Michał Myśliwiec – Przewodniczący
2. Prof. dr hab.n.med. Katarzyna Kiliś-Pstrusińska – Sekretarz
3. Prof. dr hab.n.med. Zofia Niemir – Recenzent
4. Prof. dr hab.n.med. Jan Dulawa – Recenzent
5. Prof. dr hab.n.med. Leszek Pączek – Recenzent
6. Prof. dr hab.n.med. Maria Boratyńska – Członek
7. Dr hab.n.med. Jacek Imiela – Członek

Handwritten signatures of the seven members of the Commission, corresponding to the list on the left. The signatures are written in cursive and are placed on a dotted line next to each name.

Wrocław, dnia 30 czerwca 2015 roku

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów, w dniu 19 stycznia 2015r. na podstawie art. 18a. ust 5 Ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. z 2011, nr 84, poz. 455),

do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. n. med. Andrzeja Koniecznego w dziedzinie nauk medycznych, w dyscyplinie medycyna.

§ 1

Komisja Habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2015 roku, działając zgodnie z ww. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSzW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), w głosowaniu jawnym, pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

§ 2

Uzasadnienie

Komisja Habilitacyjna zapoznała się z opiniami wszystkich Recenzentów. Po dyskusji, Komisja większością głosów 6 do 1 uznała, że dorobek i osiągnięcie naukowe **dr. n. med. Andrzeja Koniecznego** stanowią istotny wkład w rozwój nauk medycznych i spełniają kryteria wymagane do nadania stopnia doktora habilitowanego.

§ 3

Komisja Habilitacyjna przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu Prof. dr hab. n.med. Joannie Rymaszewskiej.

Członkowie Komisji:

1. Prof. dr hab.n.med. Michał Myśliwiec – Przewodniczący
2. Prof. dr hab.n.med. Katarzyna Kiliś-Psirusińska – Sekretarz
3. Prof. dr hab.n.med. Zofia Niemir – Recenzent
4. Prof. dr hab.n.med. Jan Duława – Recenzent
5. Prof. dr hab.n.med. Leszek Pączek – Recenzent
6. Prof. dr hab.n.med. Maria Boratyńska – Członek
7. Dr hab.n.med. Jacek Imiela – Członek

Handwritten signatures of the seven members of the Commission, corresponding to the list on the left. The signatures are written in black ink on a white background. The first signature is the largest and most prominent, followed by several smaller ones. The last signature is also quite large and distinct.